

5e Kerstdag 2006 (over roefeltjes en pompstengels)

Het was weer een jaar geleden. 5^e Kerstdag. Gedurende het hele jaar werd er gesproken over de belevenissen in het dafmuseum en de andere 'culturele' bezigheden tijdens 5^e kerstdag 2005. In 2006 wordt het ook weer decemberen moeten er dus plannen gemaakt worden voor deze decemberdag in 2006. In de afgelopen jaren hebben we een tweetal keer een brouwerij bezocht. 'De Roos' in Hilvarenbeek in 200?? was de laatste keer. Dus leek het ons wel een goed plan om dit jaar weer eens een brouwerij te gaan bekijken. 'De trappisten' in Berkel Enschoot dat leek ons wel wat, maar helaas bleek deze gesloten te zijn. Dus moest er op het laatst nog gezocht worden naar een alternatief.

Maar laten we bij het begin beginnen. Uitgerust van eerste en tweede kerstdag verschijnt iedereen klokslag 11 uur op 5^e Kerstdag, dit jaar, bij Frank voor het ontbijt. Warme worstenbroodjes, gewone broodjes, een eitje, jus d'orange en koffie gaan er wel in. Met 10 personen zit het lekker vol en iedereen laat het zich goed smaken. Of er wordt gezorgd voor een goede bodem zoals sommige opmerken.

Nog even wordt er massaal gezocht naar het gat in de vijver buiten, maar als dit niet wordt gevonden wordt de fiets gepakt en vertrekken we richting Piet-Hein. Die wil ons nog een 'klusje' laten zien. De fietsen worden gestald en PH laat ons een stel ijzeren geraamtes zien die zijn vrouw gekocht heeft als decoratie voor in de tuin. Snel wordt besloten om deze niet op 5^e kerstdag in elkaar te gaan zetten. Hiervoor moet een ander tijdstip gepland worden. We moeten namelijk snel naar het station. Ons milieu bewuste deel van de dag bestaat namelijk uit het reizen per trein naar Eindhoven. Voor Maarten blijkt dit al het hoogtepunt van de dag. Maarten is namelijk voor het laatst met de trein weg geweest toen deze nog op kolen gestookt werd,. Het kaartje kostte een kwartje. Kaartjes kopen (mooi dat we wat studenten in de groep hebben, want die mogen een paar introducees meenemen met 40% korting) en we begeven ons naar beneden. Nadat we Maarten hebben verteld dan niet alle treinen stoppen in Best, stappen we uiteindelijk in en zoeken een plekje (Maarten mag bij het raam zitten). Het enige opvallende aan de reis naar Eindhoven was het feit dat 'de penningmeester' wel erg goed op de hoogte was van de plekken waar 'vrouwtjes van lichte zeden' te vinden zijn in Eindhoven.

Het doel van ons bezoek aan Eindhoven is het Philips Gloeilampenfabriekje aan de Emmasingel. Zoals reeds eerder vermeld is dit eigenlijk een soort noodgreep en iedereen is dan ook in spanning of het wel echt iets zal zijn. We zijn ruim op tijd en maken daarom eerst een omweg door het centrum van de stad om uiteindelijk om 2 uur bij het 'museum' aan te komen. We besluiten om een combi ticket te kopen voor het Philips museum en het licht museum. We wachten tot de rondleiding begint. Het museum is alleen te bezichtigen met een oud philips werknemer als gids. Het verhaal start met een stukje history over Gerard Philips die besluit om in 1891 het pand waar we ons dan in bevinden te kopen om er gloeilampen te gaan maken. Het maken van gloeilampen is dan niet nieuw, maar Gerard heeft wel ideeën om het proces te optimaliseren en te automatiseren. Als we na de inleiding worden uitgenodigd in de ruimte waar een fabriek is nagemaakt

wordt duidelijk dat het maken van een gloeilamp in die tijd toch wel erg bewerkelijk was. In die tijd was een gloeilamp een luxe product en een lamp kostte destijds omgerekend ongeveer hetzelfde als een lamp nu. Met 30 personeelsleden werden 500 lampen per dag gemaakt. Het hele proces werd keurig uitgelegd door de gids, het was zeker geen 'bandje' wat werd afgespeeld. Het laatste deel van de rondleiding bestond uit een ruimte waar een aantal door Philips uitgevonden machines stonden die het maken van de lampen steeds meer automatisch lieten verlopen.

Na het Philips Museum zijn we nog het 2^e museum in geweest. Dit was een klein museum waar wat kunst te zien is, kunst die allemaal iets met licht te maken heeft. Alleen de schaduwwand kon sommige van ons interesseren, hetgeen wellicht verklaard kan worden door de foto's van deze dag. Maar om een samenvatting te geven : zoek je nog eens iets leuks voor ruim een uur als je toch in Eindhoven bent, het is zeer zeker de moeite waard. Wij vonden het alle 10 boven verwachting. Kijk eens op <http://www.philipsfabriek1891.nl>

Weer buiten werd na overleg besloten om nog even de Ijssculpturen op het stadshuisplein te bezoeken. Ook dit is, zeker als je het nog niet eerder gezien hebt, zeker wel de moeite waard. Het bezoek was van korte duur omdat je enerzijds het wel gezien hebt in een kwartier, anderzijds is het binnen -5 graden en ben je blij als je weer naar buiten mag. Maar wel erg knap gemaakt allemaal.

Volgens sommige kwam het door de droge ijzige lucht binnen, anderen hebben gewoon altijd dorst, maar iedereen was het ermee eens dat het tijd werd voor een biertje. Als locatie werd 'the Irish pub' gekozen. (<http://www.kroegpagina.nl/osheas>). Voor eenieder werd een groot glas Iers bier besteld, de machinist was toch de bob vandaag. Het was inmiddels ook tijd geworden voor een 'handstand moment' dus de helft van de groep stond ineens op zijn handen op het podium in de kroeg.

Omdat Oirschot nog ver weg was (de trein is daar namelijk nog niet uitgevonden, men wil eerst riool aanleggen ;-)) bleven we niet te lang in de pub. Op weg naar de trein op de cirkel voor de ingang van de Heuvelgalerij werd een tweede 'handstand moment' beleefd. De treinreis terug verliep zonder problemen, en omdat zowel heen als terug de conducteur niet was geweest kostte het nogal wat moeite om Maarten mee te krijgen naar de fietsen, hij had de smaak te pakken en wilde nog een keer. Het vooruitzicht op een glas palm in Oirschot bracht hem op andere gedachten..

Op de fiets ging het naar Oirschot. Daar was namelijk een tafeltje gereserveerd bij "De 3 Cronen" (<http://www.de3cronen.nl>). Tweemaal werd er gestopt, de eerste wegens sanitaire redenen, de tweede stop was de kerststal bij het kapelletje. Voor Frans een goed moment om even op adem te komen. Omdat we ruim op tijd waren werd de tijd gedood met bier en chips in een kroeg in Oirschot op de markt. Ruim op tijd schoven we uiteindelijk aan tafel bij "De 3 Cronen" om te gaan steengrillen. Na een lekker soepje kwamen de stenen op tafel en nadat we Martin hadden uitgelegd (het was zijn eerste keer) dat de stenen heet zijn, mochten we aanvallen. We lieten het ons goed smaken. Gedurende het nagerecht (ijs) schoven Marc, Andrea en Bianca aan tafel. Marc kwam ons ophalen, want het laatste deel van de dag zou bij hem thuis zijn. Voor degene die dit

niet weten, Marc is onlangs verhuist, ergens tussen Best en Oirschot op een plek waar TomTom nog nooit is geweest.

Dus na betalen, weer op de fiets, nu naar de binnenlanden van Oirschot. Na een rondleiding door Marc's verbouwde boerderij eindigde we in de keuken aan een grote tafel waar veel flesjes op passen zou later blijken. Marieke was ondertussen ook van de partij. Frank en Hans hadden in hun foto archief gezocht en een paar cd-tjes met foto's van de vorige 5^e kerstdagen en andere gym evenementen gemaakt. Marc had een projector geregeld en al snel was de muur in de keuken gevuld met foto's. Er werd veel gelachen en regelmatig klonk er een 'oh ja, dat was toen.....'

Toen alle foto's de revue waren gepasseerd was het al in de kleine uurtjes, en om het niet af te leren werd er voor ieder nog een laatste flesje geopend. Het zou tenslotte nog een lange reis terug worden. Dit bleek echter achteraf mee te vallen, zelfs Bas kon zich later niet herinneren dat het een lange terugreis was geweest (maar ook niet of het dan een korte was).

Al met al was het dus weer een geslaagde dag, waar nog wel regelmatig over gesproken zal worden. Het wachten is inmiddels al weer op 5^e Kerstdag 2007, want dat die er gaat komen is zeker !!

En als je nu denkt, waarop slaat de titel van dit verslagje, dan moet je toch echt zelf een keer naar het Philips museum.....